

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/208/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715207045
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715207045.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľa: R.. E. Š. & T. L..C..I.., L. L. M. XXX/X, XXXXX F., K.: XX XXX XXX, proti odporcovi: K.. Y. T., W.. X.X.XXXX, F. XXX XX V. W. M. XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária Hagara - Hagarová s.r.o., so sídlom Daniela Dlabáča 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 497, v konaní o zaplatenie 3823,68 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,38 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 129,38 eura od 21.5.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 348,62 eura od 21.5.2014 do 29.2.2016, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti návrhu o zaplatenie sumy 348,62 eura zastavuje.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ, návrhom podaným dňa 18.05.2016, žiadal zaviazať odporcu k zaplateniu žalovanej sumy. Vo svojom písomnom návrhu uviedol, že navrhovateľ zastupoval odporcu ako právny zástupca R.. E. Š. - E. L. L. M.I. XXX/X, XXX XX F., K.: XX XXX XXX v súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 4C/56/2013 o určenie neplatnosti dražby, o určenie vlastníckeho práva, vydanie predbežného opatrenia.

Za právne služby navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č.X/XXXX zo dňa 5.5.2014, splatnú 20.5.2014 v celkovej výške 3823,68 eura. Odporca z uvedenej sumy nezaplatil ani časť. Následne advokátska kancelária R.. E. Š. postúpila uvedenú pohľadávku na postupníka R.. E. Š. & T. zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.2014. Zároveň postupca R.. E. Š. oznámil postúpenie pohľadávky odporcovi dňa 6.5.2015.

K mimosúdnej dohode medzi účastníkmi nedošlo. Podľa vyjadrenia navrhovateľa odporca odmietol zaplatiť uvedenú sumu z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi, právne služby mali byť účtované podľa § 11 ods.1 písm.a/ Vyhl.č.655/2004 Z.z., teda tak, že základná sadzba tarifnej hodnoty za jeden právny úkon je 1/13-ina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch alebo ju možno zistiť len z nepomernými ťažkosťami.

Odporca nepoprel úkony, vykonané navrhovateľom, iba namietal ich výšku s odôvodnením na nesprávny postup pri výpočte trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ však pri výpočte za právne služby postupoval podľa § 10 ods.2 citovanej vyhlášky.

Z konania vedeného na Okresnom súde v Žiline pod sp.zn. 4C/56/2013 je zrejmé, že odporca si v tomto konaní vydražil nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu, kde navrhovateľ zastupoval odporcu. Priebeh dražby bol obsiahnutý v notárskej zápisnici. Z jej obsahu vyplýva, že odporca si vydražil nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu za 67950 euro. Túto cenu nehnuteľnosti navrhovateľ určil

ako tarifnú hodnotu bez ohľadu na to, že predmetom sporu je neprimerane nízka cena vydraženej nehnuteľnosti a navrhovateľ v tomto konaní dal vyhotoviť znalecký posudok č.11/2013, ktorý určuje cenu nehnuteľnosti na 136000 euro. Pri výpočte trov vychádza navrhovateľ z ceny 67950 euro.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa písomne vyjadril a uviedol, že návrh považuje za nedôvodný. Navrhovateľ pri špecifikácii a vyúčtovaní advokátskej odmeny za poskytnutú právnu pomoc vychádzal z § 10 ods.2 v spojení s § 10 ods.1 Vyhl.č.655/2004 Z.z.. Odporca považoval návrh navrhovateľa za absolútne nedôvodný čo do výšky uplatnenej pohľadávky, pričom poukázal najmä na zavádzajúce tvrdenia navrhovateľa, týkajúce sa spôsobu určenia advokátskej odmeny za poskytnutú právnu pomoc. Odporca nepopiera, že mu bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľ poskytnutá právna pomoc v súvislosti so zastupovaním v konaní pred Okresným súdom Žilina, predmetom ktorého bolo určenie neplatnosti dražby, určenie vlastníckeho práva. Navrhovateľ opomenul uviesť, že vzhľadom na takto určený predmet konania došlo medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom k dohode o výške odmeny za poskytnutú úkony právnej služby, podľa ktorej odmena za jeden poskytnutý úkon právnej služby bude predstavovať tarifnú odmenu podľa ustanovenia § 11 ods.1 písm.a/ citovanej vyhlášky. Takáto dohody pri určovaní odmeny advokáta bola rozhodujúca a to bez ohľadu na formu tejto dohody, teda, či bola urobená ústne alebo nie.

Odporca poukázal na to, že aj v prípade, ak by medzi účastníkmi konania nedošlo k uvedenej dohode, v zmysle ktorej je pre vyčíslenie advokátskej odmeny rozhodujúce ustanovenie § 11 ods.1 písm.a/ citovanej vyhlášky, postup, akým navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca dospel k žalovanej čiastke je absolútne nesprávny. Uvedený názor odôvodnil odporca samotným predmetom konania. Bolo zrejmé, že konanie bolo o určenie neplatnosti dražby a určenia vlastníckeho práva. Nemožno tu hovoriť o hodnote predmetu konania v zmysle peňažného vyjadrenia, keďže v tomto konaní sa navrhovateľ nedomáhal žiadneho peniazmi oceneného plnenia, ale určenie neplatnosti právneho úkonu a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Takýto predmet konania najmä pokiaľ ide o určenie neplatnosti právneho úkonu nemožno za žiadnych okolností oceniť peniazmi ani iným spôsobom ohodnotiť. Ďalej odporca uviedol, že aj v prípade absencie dohody o zmluvnej odmene nie je pri určovaní hodnoty jedného úkonu poskytnutej právnej služby správne vychádzať z § 10 ods.2 citovanej vyhlášky tak, ako sa domáha navrhovateľ podaným návrhom. Je nutné brať do úvahy skutočnosť, že predmetom konania 4C/56/2013, vedeným pred Okresným súdom Žilina je určovací žaloba, prostredníctvom ktorej sa navrhovateľ domáha neplatnosti dražby a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a nie poskytnutia peňažného plnenia alebo inej peniazmi oceneľnej hodnoty. Odporca ďalej namietol uplatnený nárok, čo sa týka určenia tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, spochybnil navrhovateľom uplatnený nárok aj pokiaľ ide o počet takýchto úkonov, ktorých zaplata sa navrhovateľ domáha. Z navrhovateľom predloženej špecifikácie poskytnutých úkonov vyplýva, že navrhovateľ poskytol úkony, súvisiace so zastupovaním v konaní pod sp.zn. 4C/56/2013 aj ostatné právne úkony, kde uviedol najmä poradu s klientom 6.2.2014, následne 12.2.2014 ako aj sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. V tejto súvislosti odporca uviedol, že navrhovateľ porady s klientom žiadnym spôsobom nepreukázal a pokiaľ ide o podanú sťažnosť, tá žiadnym spôsobom nesúvisí s konaním 4C/56/2013.

Odporca namietal aj stanovenie hodnoty úkonu právnej služby pre rok 2014. Pokiaľ išlo o úkon „nahliadanie do spisu“ citovaná vyhláška neobsahuje vo svojom výpočte odmeny za takýto poskytnutý úkon, preto je v zmysle § 13a ods.5 citovanej vyhlášky potrebné vychádzať z odmeny za úkon, ktorý je mu povahou najbližšie. Vzhľadom na uvedené odporca mal za to, že je potrebné použiť sadzbu v zmysle ustanovenia § 13a ods.2 písm.d/ citovanej vyhlášky. Nahliadanie do spisu dňa 29.2.2013 podľa úradného záznamu nazeranie do spisu trvalo 9 minút, čo nemožno považovať za samostatný úkon právnej služby, za ktorý by prislúchala odmena, ale išlo o neoddeliteľnú súčasť prevzatia a prípravy právneho zastúpenia. Odporca si bol vedomý svojho záväzku uhradiť navrhovateľovi odmenu za poskytnutú právnu pomoc, avšak nikdy nesúhlasil s výškou odmeny, ktorú si voči nemu uplatnil navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca. Uvedenú vystavenú faktúru neuznal a osobne to aj navrhovateľovi oznámil. Ponúkol navrhovateľovi odmenu vo výške odmeny zodpovedajúcej tarifnej odmene, vypočítanej v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm.a/ vyhlášky. Navrhovateľ takúto odmenu odmietol prevziať.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov Y. Y. Š., Y. K. M., listinnými dokladmi - faktúrou č.X/XXXX zo dňa 5.5.2014, zmluvou o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky, notárskou zápisnicou, znaleckým posudkom zo dňa 27.3.2013, dokladom o úhrade čiastky 348,62 eura, mailovou komunikáciou medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 18.10.2013, uznesením Okresného riaditeľstva PZ Žilina zo dňa 3.10.2013, fotokópiou sťažnosti proti uzneseniu zo dňa 21.10.2013.

Súdom bolo nesporne zistené, že medzi R.. E. Š. a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytnutí právnej pomoci, na základe ktorej advokát zastupoval klienta vo veci, vedenej pred Okresným súdom Žilina pod sp.zn. 4C/56/2013 a to v konaní o určenie neplatnosti dražby, o určenie vlastníckeho práva a vydanie predbežného opatrenia. Táto skutočnosť nebola zúčastnenými spochybnená. Za poskytnuté úkony právnej služby si R.. E. Š. vyfaktoval faktúrou č.X/XXXX právne služby vo výške 3823,68 eura s DPH. Okrem úkonov v občiansko-právnom konaní tu boli vyúčtované aj úkony v trestnej veci, z ktorých odporca uznal len jeden a to vypracovanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia 21.10.2013. Ďalšie dva úkony, ktoré tam boli uvedené a to jednanie s klientom 6.2.2014 a 12.2.2014 odporcom uznané neboli. Zásadným problém, ktorý medzi zúčastnenými stranami bol, bola výška úkonu právnej služby. Zo strany advokáta R.. Š. boli účtované úkony právnej služby v súlade s § 10 ods.2 Vyhl.č. 655/2004 Z.z., pričom odporca bol toho názoru, že na základe dohody, uzavretej medzi ním a advokátom mal byť účtovaný úkon právnej služby podľa § 11 ods.1 písm.a/ citovanej vyhlášky.

Zo strany R.. E. Š. došlo k postúpeniu pohľadávky voči odporcovi na postupníka R.. E. Š. & T. L. C..I.. na základe predloženej zmluvy zo dňa 31.12.2014 s tým, že predmetom postúpenia bola faktúra č.X/XXXX zo dňa 5.5.2014 splatná dňa 20.5.2014 na sumu 3823,68 eura s príslušenstvom. Postupník následne podal návrh na začatie konania, v ktorom žiadal zaviazať odporcu zaplatiť mu postúpenú pohľadávku voči odporcovi.

Podľa ustanovenia § 10 ods.2 Vyhl.č.655/2004 Z.z. ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena vecí alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota vecí, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor, alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa ustanovenia § 11 ods.1 písm.a/ citovanej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13-ina výpočtového základu ak nie je možné vyjadriť hodnotu vecí, alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len z nepomernými ťažkosťami.

Podľa ustanovenia § 2 ods.1 citovanej vyhlášky, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Odporca tvrdil, že pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnej pomoci sa dohodol s R.. E. Š. ako advokátom, že mu bude poskytnutá právna služba a účtovaný úkon právnej služby tak, ako keby hodnotu vecí nebolo možné vyjadriť v peniazoch, teda len 1/13-ina výpočtového základu. Túto skutočnosť nepotvrdil navrhovateľ. Zo strany odporcu na preukázanie pravdivosti jeho tvrdení odporca navrhol súdu vypočuť svedkov a to Y.. K. M. E. Y.. Y. Š..

Svedkyňa Y.. K. M. bola bývalou zamestnankyňou R.. Š., bývalou koncipientkou. V čase poskytovania právnych služieb odporcovi pracovala v advokátskej kancelárii ako koncipientka. Odporca ju požiadal o právnu pomoc, nakoľko vedel, že pracuje v advokátskej kancelárii. Chcel pomoc pre spoločnosť, kde pracoval a to realitnú kanceláriu E., ako aj pre seba ako súkromnú osobu. Tlmočila túto požiadavku R.. Š., ktorý súhlasil, že si dohodnú podmienky. Svedkyňa uviedla, že bola prítomná určite na štyroch jednaniach, pričom sa týchto jednaní zúčastnila aj dcéra R.. Š., ktorá v tej dobe tam tiež pracovala ako advokátska koncipientka. Jednania prebehli podľa nej v tom zmysle, že sa ústne dohodla zmluva. Pri prvom jednaní sa odporca pýtal, čo ho bude stáť poskytovanie pomoci. Nakoľko už mal ponuky z iných advokátskych kancelárií. Podľa svedkyne úkony mali byť účtované tak, že išlo neurčitok (1/13-ina základu). Advokát povedal, že cena bude dobrá, nemusia sa báť, bude sa rátať z neurčitku a závisí to aj od objemu prác do budúcnosti. Jednania sa teda týkali zastupovania v súkromnej veci odporcu a spoločnosti C. E., kde odporca pracoval. Na jednaniach sa zúčastňovala aj konateľka spoločnosti C. E..

Súdom ďalej ako svedkyňa bola vypočutá konateľka spoločnosti C. E. Y.. Y. Š., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že bola prítomná pri uzatváraní dohôd v kancelárii R.. Š. u neho v Bytči tri alebo štyrikrát. Rozhovory sa viedli v tom smere, že by advokát zastupoval spoločnosť a dohodovil si balík poskytnutých služieb a cenu pre spoločnosť a súčasne sa jednalo o zastupovanie odporcu, ktorý už mal rozbehnutý spor. Podľa nej pri jednaniach sa dohodlo, že sa bude vychádzať pri odmene zo základnej sadzby s prihliadnutím na balík, ktorý sa poskytoval pre spoločnosť. Vedela, že spor sa

týkal dražby u odporcu. Celková dohoda následne pre spoločnosť uzavretá nebola. Veci, ktoré sa týkali súkromného sporu K.. T. sa prejednávali pred ňou z dôvodu, že sa riešila aj celková vzájomná spolupráca s advokátom. Dovtedy zastupovanie dohodnuté nebolo, riešili sa len možnosti zastupovania v budúcnosti. Svedkyňa uviedla opakovane, že pri jednaniach bolo dohodnuté pri odmene vychádzať zo základnej sadzby a teda ako neurčitku pri odmeňovaní.

Na preukázanie okolností uzavretia dohody medzi advokátom a odporcom žiadne ďalšie návrhy čo sa týka výsluchu svedkov prípadne iných skutočností zo strany účastníkov konania predložené neboli.

Vychádzajúc z ustanovenia § 2 ods.1 Vyhl.č.655/2004 Z.z. medzi advokátom a klientom bol dohodnutý spôsob a výška zmluvnej odmeny. Táto skutočnosť bola preukázaná výsluchom svedkov osobne prítomných pri uzatváraní dohody. Pokiaľ výška zmluvnej odmeny bola dohodnutá tak, že sa bude uplatňovať úkon právnej služby ako 1/13-ina výpočtového základu, takto uzavretá dohoda podľa názoru súdu nebola v rozpore s dobrými mravmi.

Tak, ako bolo vo faktúre uvedené aj odporca uznal niektoré úkony právnej služby, čo sa týka rozsahu a výšky. Uznané boli nasledovné úkony a to :

1/ prevzatie a príprava zastúpenia v roku 2013 v sume 60,07 eura plus 7,81 eura režijný paušál = 67,88 eura,

2/ vyjadrenie zo dňa 10.10.2013 v sume 60,07 eura plus 7,81 eura režijný paušál = 67,88 eura,

3/ odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia v roku 2013 suma 30,04 eura plus 7,81 eura režijný paušál = 37,85 eura (podľa ustanovenia § 13a ods.2 písm.c/ citovanej vyhlášky),

4/ nahliadanie do spisu dňa 6.2.2014 suma 30,93 eura plus 8,04 eura režijný paušál = 38,97 eura,

5/ vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 18.2.2014 suma 30,93 eura plus 8,04 eura režijný paušál = 38,97 eura (podľa § 13a ods.2 písm.b/ citovanej vyhlášky),

6/ vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o prerušení konania zo dňa 16.4.2014 suma 30,93 eura plus 8,04 eura režijný paušál = 38,97 eura (podľa § 13a ods.2 písm.b/ cit. Vyhlášky). Spolu uznaný nárok bol vo výške 290,58 eura plus DPH 58,10 eura.

Zo strany odporcu žalovaná suma v uznannej výške bola zaplatená, t.j. 348,62 eura a to dňa 1.3.2016. V tejto časti navrhovateľ vzal návrh späť a súd konanie v súlade s ustanovením § 96 ods.1 O.s.p. so súhlasom odporcu zastavil.

Súd zaviazal zaplatiť odporcu navrhovateľovi aj úkon právnej služby a to nahliadanie do spisu dňa 23.9.2013 a to z dôvodu, že navrhovateľ na pojednávaní na preukázanie vykonania tohto úkonu právnej služby dokladoval listinné doklady, ktoré v uvedený deň získal zo spisu. Všetky doklady v kópii boli pripojené do prílohovej obálky. Za tento úkon právnej služby súd priznal navrhovateľovi 30,04 eura plus 7,81 eura režijný paušál = 37,85 eura plus 20% DPH. Okrem tohto úkonu právnej služby súd priznal navrhovateľovi odmenu za podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia 21.10.2013 vo výške 61,87 eura plus režijný paušál 8,04 eura (tento úkon odporca v priebehu konania uznal) plus 20% DPH.

Uplatnené úkony za jednanie s klientom 6.2.2014 a 12.2.2014 v trestnej veci zo strany navrhovateľa preukázané neboli. Odporca tieto úkony neuznal a v tomto smere poukázal aj na tú skutočnosť, že tieto jednania majú byť až následné po podaní sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia 21.10.2013, pričom v roku 2014 ho advokát R.. Š. nezastupoval, ale sám ho odporučil k inému advokátovi, ktorý sa zaoberá trestnými vecami a to k R.. V.. Uvedenému korešpondujú aj predložené listinné doklady a to zo strany navrhovateľa uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 3.10.2013, mailom odoslaná korešpondencia 18.10.2013 zo strany odporcu navrhovateľovi a 21.10.2013 zo strany navrhovateľa odporcovi (Michal Potaš sťažnosť datovaná 21.10.2013).

Po čiastočnom späťvzati návrhu súd konanie v časti istiny zastavil a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi dva úkony právnej služby, ktoré podľa názoru súdu boli dôvodné a odporcom neuhradené.

Okrem istiny navrhovateľovi bol priznaný úrok z omeškania z priznanej sumy a to vo výške 5,25% ročne odo dňa splatnosti faktúry do zaplatenia a pri uhradenej čiastke odo dňa splatnosti faktúry do zaplatenia - do 29.2.2016 (úhrada žalovanej sumy). Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka vo výške päť percentuálnych bodov zvýšených o základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ na pojednávaní, konanom dňa 10.3.2016 (návrh vo veci podaný 18.5.2015) podal návrh na rozšírenie návrhu na začatie konania, súd nepripustil rozšírenie návrhu navrhovateľom. Tu súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi uplatnil žalovanú sumu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, kde získal pohľadávku voči odporcovi vo výške 3823,68 eura s príslušenstvom. Inú pohľadávku postúpenú navrhovateľ nemal, preto ani pripustenie rozšírenia návrhu by nebolo zmysluplné, nakoľko vyššou pohľadávkou voči odporcovi navrhovateľ nedisponoval.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej v súlade s ustanovením § 151 ods.3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.